

Nieuwsbrief 93

Extra Editie

van de Vereniging van Eigenaren B01
Jaargang 27, nummer 1, februari 2020

zie ook: www.bo1.nl

In Memoriam Willem van Leeuwen 1955 – 2020

Willem van Leeuwen (Stk48) had de laatste jaren het leven eigenlijk weer omarmd. Zijn blik was naar buiten gericht, nieuwe klussen als webbouwer nam hij niet meer aan, hij had zich ontpopt als een actief gebruiker van *We are public*, het culturele abonnement waarmee je goedkopere, maar vaak heel speciale culturele voorstellingen kunt bezoeken. Alles leek er op te wijzen dat hij weer een beetje van het leven begon te genieten.

Dat was, heel lang, anders geweest. Sinds een noodlottig duikongeluk op 1 oktober 2007 zijn levenspartner Brigitte de Weert van hem had weggerukt was hij in de schaduw van haar afwezigheid blijven leven. Brigitte was dood, maar geen moment afwezig in Willems leven. Haar foto's lachten hem elke dag toe, in het huis aan de Stuurmankade was ze nooit weg. Het verdriet was immens en het heeft jaren gekost voordat het iets aan heftigheid begon te verliezen.

En net toen het levensplezier definitief terrein leek te hebben gewonnen, sloeg ook voor hem het noodlot toe. Hij had op dinsdagavond een eetafspraak met een vriendin waarna ze samen naar de opera zouden gaan. Willem kwam echter niet opdagen en was ook telefonisch niet bereikbaar. Zij is toen later samen met haar partner naar de Stuurmankade gegaan en opnieuw kregen ze geen gehoor. Ook Willems naaste buren hadden al een paar dagen geen teken van leven gezien en zich verbaasd over het licht dat 's nachts in de keuken was blijven branden, iets wat niets voor Willem was. Uiteindelijk hebben ze toen de politie ingeschakeld, die zijn levenloze lichaam achter zijn bureau aantrof.

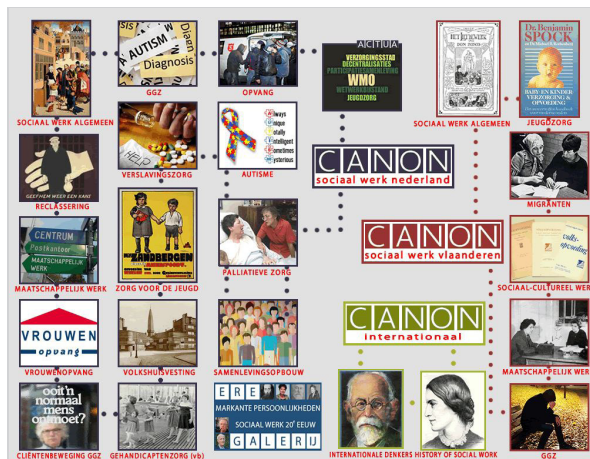
Willem van Leeuwen was een B01'er van het eerste uur. Een beetje bij toeval, want ze woonden in de Nieuwmarkt en Brigitte voelde er niets voor om te verhuizen. Maar Willem hoorde via een vriend van het collectief woonproject op het Borneoeiland, ging naar een vergadering en kwam tot verrassing van Brigitte met een optie thuis op een van de

grotere bovenwoningen aan de Stuurmankade. Begin 1998 reed de verhuishwagen voor.

Brigitte en Willem werden beide actieve medebewoners. Brigitte nam zitting in het VVE-bestuur en Willem ontfermde zich over de B01-website. Hij werkte bij VISA waar hij als ict'er slimme oplossingen voor de beveiliging van creditcards moest zoeken. Dat werk beviel hem maar matig en begin van deze eeuw meldde hij zich als zzp'er op de toen snel groeiende markt van webbouwers. Met succes want hij had al snel een grote klant bij Stivoro (de stichting die zich inzet voor

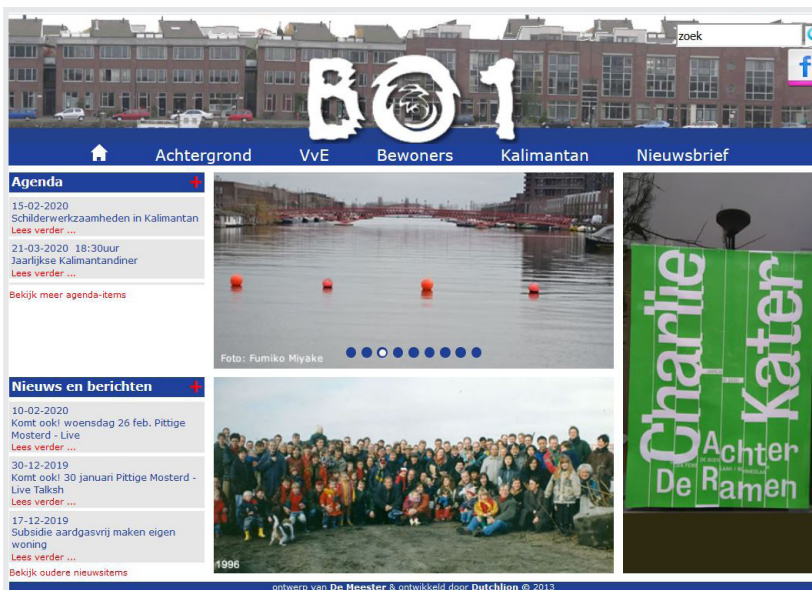
**De crematieplechtigheid vindt plaats op
dinsdag 18 februari om 16.15 uur
in de aula van crematorium De Nieuwe Ooster,
Kruislaan 126, 1097 GA Amsterdam.**

een rookvrije toekomst, de organisatie waar Brigitte werkte) en nog een aantal bedrijven. Hij zette de B01-website op en bouwde in 2004 mijn website (www.josvdlans.nl). In die prille internet tijden was ik daarmee op één na de eerste senator die over een eigen website beschikte. Niet veel later benaderde ik hem om een website te bouwen voor de Canon sociaal werk, een online platform waar de geschiedenis van het brede sociaal werk wordt gedocumenteerd. Het was het begin van een intensieve en zeer succesvolle samenwerking. De site bouwde zich steeds razendsnel uit, kreeg steeds meer vertakkingen en zijpanelen, en is inmiddels uitgegroeid tot een zeer gewaardeerd online knooppunt van historische kennis over het sociaal werk, jeugdzorg, maatschappelijke opvang, palliatieve zorg, samenlevingsopbouw, vrouwenhulpverlening, ggz, reclassering, gehandicaptenzorg en nog veel meer. De website telt 25 canons, 700 vensters en trekt jaarlijks een half miljoen bezoekers. Willem toonde zich een zeer bekwaam, en gedreven webmaster die razendsnel problemen oploste en graag meedacht voor nieuwe onderdelen. Zijn totaal onverwachte dood betekent in dit project een onwaarschijnlijk verlies, want eigenlijk is hij onvervangbaar.

Homepagina van de vanaf 2006 door Willem van Leeuwen gebouwde website: www.canonsociaalwerk.eu

Ook de B01-website heeft hij sinds 2002 trouw beheerd en aangevuld. Hij voelde zich eigenlijk niet geroepen om de site zelf met alerhande nieuwtjes te voorzien, hij vond dat B01'ers dat zelf moesten doen. Dat dat niet of ternauwernood gebeurde, vond hij eigenlijk een beetje teleurstellend. Zijn idee was dat hij als de infrastructuur klaarzette, B01'ers voor de content moesten zorgen. Maar goed, als niemand het dan deed, dan deed hij het wel.

Willem was in de gewone dagelijkse omgang een gemoedelijke en warme persoonlijkheid. 'Een toffe gozer met gebruiksaanwijzing', aldus één van zijn burens. Want Willem had ook zijn eigenaardigheden. Hij was bijvoorbeeld allergisch voor overlast en kon daarover behoorlijk uit de slof schieten. Als iemand ergens in een gemeenschappelijke ruimte rommel had achtergelaten, kwam er nogal eens een mailtje van Willem langs waarop de onbekende boosdoener vriendelijk edoch dringend werd verzocht zijn nalatigheid te corrigeren. Het tumult dat kinderen konden maken, was ook niet aan hem besteed. Hij heeft zich daarmee bepaald niet populair gemaakt bij kinderen die in hof 2 zijn

opgegroeid. Met sommige burens was daardoor de verhouding gespannen. Soms gaf hij in een rustig gesprek toe dat hij daarbij wel iets te ver kon gaan, dan vertelde hij dat hij de corrigerende hand van Brigitte miste. Die hield hem vaak in de teugels: Willem, hou je in. Doe normaal.

Dat alles was soms vervelend, maar in zijn geschiedenis in B01 zijn het voetnoten. Willem was in veel opzichten geschapen voor het collectieve project waarin hij in 1995 bij toeval terecht kwam. Hij was er eigenlijk altijd als er iets gezamenlijk te doen was. Hij bouwde en verbeterde de web-

site, hij zat in de commissie duurzaamheid die de zonnepanelen op de daken voorbereidde, hij bezocht de diners en filmavonden, hij was vrijdag 7 februari nog aanwezig op de filmavond in Kalimantan. B01 was de omgeving waar hij zich thuis voelde en waar hij oud wilde worden.

Dat heeft helaas niet zo mogen zijn. Volkomen onverwacht werd hij bezocht door de dood. Hij was alleen op die noodlottige zondag 9 februari. Niemand kon hem in zijn laatste momenten helpen. Heeft hij om hulp geroepen? Geschreeuwd? Of overviel hem op het laatste moment een gevoel van verlossing? Een vorm van opluchting, misschien zelfs wel gelukzaligheid, dat hij eindelijk, ten lange laste, zich weer bij Brigitte zou kunnen voegen. Dat hij samen zou komen met de vrouw van wie hij hield en die hij bijna dertien jaar elke dag, in elke vezel van zijn wezen had gemist. In dat geval is hij gestorven met een glimlach in zijn hoofd. Laten we hopen dat het zo is gegaan. Nee, zo is het gegaan!

(Jos van der Lans)

Homepagina website B01, opgezet in 2001, vernieuwd in 2004 en 2013.